

vedkommende en dækningsprocent på 70. For alle øvrige kommunegrupper ydes refusion efter de i et bilag fastsatte regler. Disse regler er bygget op sådan, at man får tilskud i forhold til meter vej pr. indbygger i kommunen, og efter hvad udgifter man har pr. km vej. Det, der tilsigtes, er i stærkere grad end efter de gældende regler at tage *hensyn til de tyndt befolkede egne* med de store vejstrækninger.

Efter de gældende regler får kommunerne refusion efter deres vejudgifter for flere år siden. Efter forslaget udbetales pengene langt hurtigere, og kommunerne kan, når de lægger deres budget, med sikkerhed vide, hvad de får i refusion.

Refusionsbeløbene udredes af *vejfonden*, i hvilken det samlede afgiftsbeløb indgår.

Af vejfonden afholdes tillige i det omfang, det bestemmes ved de årlige finanslove, udgifter til tilskud til anlæg og vedligeholdelse af motorbådshavne, til vejnævnet (se nedenfor), til vejdirektoratets administrationsudgifter, til drift af et vejlaboratorium samt forsøg med vejbaner, vejmaterialer og andre undersøgelser af betydning for vejvæsenets økonomi, til advarselstavler og vejvisere m. v., til hovedvejsafmærkningen samt til andre formål, der er af særlig betydning for landets vejvæsen som helhed.

Løvrigt kan vejfondens midler iflg. § 8, stk. 4, anvendes til følgende formål:

- a) Som tilskud til anlæg eller udbygning af offentlige veje, gader, pladser og broer, som er af betydning for den gennemgående færdsel, eller til systematisk forbedring af færdselsforholdene på større sammenhængende strækninger af disse, såsom tilvejebringelse af forbedrede oversigtsforhold, regulering af vejtilslutninger samt af beplantnings- og bebyggelsesforhold ved vejene.
- b) Som tilskud til udbygning af biveje, der skal optages som landeveje.
- c) Som tilskud til andre anlægsarbejder på biveje og offentlige bygader, der iværksættes med bekæmpelse af arbejdsløshed som væsentligt formål, idet tilskud til sådanne arbejder fremtidig skal udredes efter denne lov.